

[Lykketoft]

tet deres fælles flertal ved folketingsvalget den 8. september 1987. Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at hr. Bilgrav-Nielsen og Det Radikale Venstre må føle en vis bitterhed over, at en række af de sociale nedskæringer, de har lagt ryg til sammen med regeringen i de foregående fem år, er blevet strøget med det finanslovsforslag, vi vedtager om et øjeblik.

Men jeg spørger mig selv, om Det Radikale Venstre i forhold til sine egne vælgere og i forhold til befolkningen som helhed står sig ved at blive ved med at brokke sig over, at pensionerne bliver forbedret, at efterlønnen bliver forbedret, og at dagpengene bliver forbedret. Jeg spørger mig selv, hvilket formål det tjener for Det Radikale Venstre. Men det er selvfølgelig interessant, at hr. Bilgrav-Nielsen har det mod, den uforsærdethed, den selvmordstrang, at han vil blive ved med at brokke sig over det. Det var det, vi var vidne til, og det noterer vi os så bare.

Men vi ærgrer os selvfølgelig over, at hr. Bilgrav-Nielsen under debatten i dag ikke har villet forstå karakteren af den forståelse, der er mellem Socialdemokratiet og regeringen om finanslovsforslaget, for hvis hr. Bilgrav-Nielsen havde villet forstå karakteren af denne forståelse, havde det også været muligt at skaffe flertal for en lang række af de forslag, Socialdemokratiet har stillet, og som der ikke var nogen forståelse for med regeringen; det gælder f.eks. de syge børn, og man kunne nævne en lang række andre spørgsmål.

Men det, som egentlig undrer mig allermost ved hr. Bilgrav-Nielsens seneste indlæg, og som oprindeligt bragte mig herop – men så skete der så meget interessant i mellemtiden, som der også skulle knyttes en kommentar til – var hr. Bilgrav-Nielsens meget bastante udtalelse om, at det vigtigste af det hele var trepartsaftalen og konkurrenceevneforbedringen. Ja, vi er enige om, at det er noget meget vigtigt og helt centralt, men det er ikke noget, nogen har fået af andre; det er noget, alle har vundet.

Derfor kan man godt undre sig noget over, at det meste af det, vi har hørt til Det Radikale Venstre i de foregående to-tre døgn, har været udtalelser af fru Aase Olesen og hr. Bernhard Baunsgaard om, hvor forkert konkurrenceevneforbedringen var skruet sammen, for derefter at ende med nogle forholdsvis beskedne rettelser af bundfradraget i den ordning, som vi alle sammen var enige om, og som Det Radika-

le Venstre i øvrigt ikke ydede noget konstruktivt bidrag til at udforme.

Jens Thoft (SF):

Jeg undskylder, at jeg må forfølge en enkelt sag, men jeg synes ikke, vi kan gå til afstemning uden at få oplyst, hvad det er, vi stemmer om. Og vi har ikke fået oplyst, hvor stor bevillingen er til efterretningstjenesterne. Hvor meget er det, vi bevilger til efterretningstjenesterne, når vi nu stemmer om finanslovsforslaget? Hvor stor er bevillingen? Hvor mange ansatte er der? Det synes jeg vi har krav på at få besked om.

Jeg spurgte tidligere justitsministeren, og jeg spurgte forsvarsministeren, men jeg har nu forstået, at det kun er finansministeren, der tager ordet. Jeg vil derfor gerne spørge finansministeren, og da jeg ser, han har både justitsminister og forsvarsminister siddende, kan vi vel få et slag på tasken. Jeg synes, det er skandaløst, at Folketingets medlemmer skal stemme om finanslovsforslaget uden at vide, hvad der er gemt i det, og her er ungefær ½ mia. kr., som er holdt udenfor, som er gemt, som er manipuleret, eller hvad der nu er tale om; det fremgår i hvert fald ikke af finanslovsforslaget. Hvis man slår op under Justitsministeriets og under Forsvarsministeriets konti, er man ikke i stand til at se, hvor tjenesterne figurerer. Jeg tror – men jeg ved det ikke – at man kan finde Politiets Efterretningstjeneste under rigspolitichefen. Men hvor meget drejer det sig om? Det ville da være rart at få at vide. Jeg tror, man kan finde Forsvarets Efterretningstjeneste gemt under kontoen for forsvarskommandoen og værnene, men slår man op under underkontiene, har man ingen anelse om, hvad det dækker sig under, og ingen anelse om størrelsen.

Jeg vil derfor gerne spørge finansministeren, hvor meget der gemmer sig for så vidt angår efterretningstjenesterne i det finanslovsforslag, vi skal gå til afstemning om om et øjeblik.

Gert Petersen (SF):

Nu har vi jo hørt meget om denne konkurrenceevne, og naturligvis er vi alle interesseret i, at Danmark kan sælge flest mulige varer til udlandet, sådan at vi kan få noget udenlandsk valuta hjem og betale af på den kolossale gæld, som det er lykkedes denne regering at fordoble i sin 5-årige periode. Så det er vi ikke spor uenige om, men spørgsmålet er, hvordan det gøres.